ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการนำเทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ

FACTORS AFFECTING THE EFFICINCY OF USING INFORMATION TECHNOLOGY IN OPERATION OF CHAIYAPHUM PROVICIAL ADMINISTRATIVE ORGANIZATION.

[1]พจนวัฒน์ ดวงภมร และ [2]สมปอง สุวรรณภูมา

[1]Potjanawat Duangpamorn and [2]Sompong Suwannaphuma

มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ, ประเทศไทย

Chaiyaphum Rajabhat University, Thailand

[1]stampxford@gmail.com, [2]sompongs9198@gmail.com

Received :December 6,2024; **Revised** :January 18, 2025; **Accepted** :January 29,2025

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการนำเทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการนำเทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ และ3) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการนำเทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ผลวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพการนำเทคโนโลยีและสารสนเทศในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ โดยรวมทุกด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ =3.03 S.D.=.36) โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านผลการปฏิบัติติงานอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ =3.06 S.D.=.38) ด้านทัศนคติอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\overline{X}$ =3.04 S.D.=.62) และด้านประสิทธิภาพอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\overline{X}$ =3.02 S.D.=.16) ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการนำเทคโนโลยีและสารสนเทศในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ โดยรวมทุด้าน

---

[1]นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

[2]ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

พบว่า อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X}$ =3.08 S.D.=.28) โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการตัดสินใจอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X}$ =3.05 S.D.=.70) ด้านการสนับสนุนอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X}$ =3.04 S.D.=.40) ด้านการควบคุมอยู่ในระดับ ปานกลาง (=3.03 S.D.=.21) ด้านการวางแผนอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X}$ =3.02 S.D.=.38) และด้านความพึงพออยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X}$ =3.01 S.D.=.76) ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการนำเทคโนโลยีและสารสนเทศในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ โดยรวมทุกด้าน พบว่า ด้านการวางแผน (X1) ด้านการควบคุม (X2) และ ด้านการสนับสนุน (X_4) มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในคะแนนดิบ (b) เท่ากับ .655 .452 และ .217

คำสำคัญ : ประสิทธิภาพ, เทคโนโลยีสารสนเทศ, องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ

Abstract

This research aimed to 1) study the efficiency of information technology implementation in the operations of Chaiyaphum Provincial Administrative Organization, 2) study the factors affecting the efficiency of information technology implementation in the operations of Chaiyaphum Provincial Administrative Organization, and 3) study the guidelines for developing the efficiency of information technology implementation in the operations of Chaiyaphum Provincial Administrative Organization. The research found that. The factors affecting the efficiency of using technology and information in the operations of Chaiyaphum Provincial Administrative Organization in all aspects were found to be at a moderate level (=3.08 S.D.=.28), ranked from most to least as follows: The decision-making aspect was at a moderate level (=3.05 S.D.=.70), the support aspect was at a moderate level (=3.04 S.D.=.40), the control aspect was at a moderate level (=3.03 S.D.=.21), the planning aspect was at a moderate level (=3.02 S.D.=.38), and the satisfaction aspect was at a moderate level (=3.01 S.D.=.76). Factors affecting the efficiency of technology and information implementation in the operations of Chaiyaphum Provincial Administrative Organization, in all aspects, found that the planning aspect (X1), the control aspect (X2), and the support aspect (X4) had a coefficient of predictor in the raw score (b) equal to .655, .452, and .217.

Keywords: Efficiency, information technology, Chaiyaphum Provincial Administrative Organization

บทนำ

ปัจจุบันเทคโนโลยีและสารสนเทศส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงสังคมมาสู่สังคมสารสนเทศ และส่งผลกระทบให้เกิดการเปลี่ยนแปลงระบบสังคมโดยรวม ไม่ว่าจะเป็นจะระบบเศรษฐกิจสังคม การเมือง การศึกษาฯลฯ มีผู้เรียกว่าเป็นยุคอิเล็กทรอนิกส์ ยุคอวกาศ ยุคหลังอุตสาหกรรมและยุคสารสนเทศ สังคมแหล่งการเรียนรู้และยังเป็นยุคที่ทุกองค์กรต้องใช้ระบบสารสนเทศเทคโนโลยีเพื่อเชื่อต่อในการทำงาน การสื่อสารเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารมนการทำงานและปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว การนำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ทำงานแทนข้าราชการในหน่วยงานรัฐเพื่อนำไปสู่การเป็นรัฐบาลที่มีการจัดการที่ดี (Heeks,2001) ซึ่งรัฐบาลของหลายประเทศต่างยอมรับในอำนาจของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และเชื่อว่าเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารจะช่วยพัฒนาประเทศของตนให้เป็นสังคมแห่งความรู้ (knowledge based society) ส่งผลให้เกิดการผลิตที่มีคุณภาพ มีความสามารถในการแข่งขันทางการค้า รัฐบาลสามารถบริหารประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพและประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกจึงกำหนดให้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นเครื่องมือสำคัญอันหนึ่งในการพัฒนาประเทศ เพื่อพัฒนาไปสู่สังคมอิเล็กทรอนิกส์(e-Society (อุษคม เจียรจินดา, 2563)

เทคโนโลยีในปัจจุบันนั้นไปไกลมากทำให้สังคมเกิดการเปลี่ยนแปลง ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงระบบสังคมส่วนมาก เช่น ระบบเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การศึกษา ฯลฯ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีความก้าวหน้าไปไกลทำให้มีการพัฒนาคิดค้นสิ่งอำนวยความสะดวกสบายต่อการดำเนินชีวิต ทั้งการบริการ การผลิตสินค้าและการสื่อสารให้สะดวก รวดเร็ว ประหยัดเวลา การเชื่อมโยงแหล่งข้อมูลข่าวสารที่มีประสิทธิภาพ โดยไม่มีเวลาจำกัดของระยะทาง เพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์ระบบสารสนเทศ เป็นระบบที่ใช้ในการเก็บรวบรวม จัดเก็บประมวลผลและนำเสนอข้อมูลและสารสนเทศที่มีปริมาณมาก โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและเครื่องมือที่เกี่ยวข้อง ในการสนับสนุนการดำเนินงานและการตัดสินใจขององค์กรหรือองค์กรที่ใหญ่ขึ้น ซึ่งมีการใช้ระบบคอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยในกระบวนการทั้งหมด (ชุติมา สอนดี, 2563) อย่างไรก็ตามระบบสารสนเทศนั้นมีส่วนสำคัญในการรวบรวม บันทึก ประมวลผลแจกจ่ายสารสนเทศ เพื่อใช้ในการวางแผน ควบคุม จัดการ และสนับสนุนการตัดสินใจให้ถูกต้องและแม่นยำมากขึ้นงานบริหารองค์กร เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการวางแผน ดำเนินการและควบคุมกิจกรรมต่าง ๆ ขององค์กรหรือองค์กรเพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายและผลลัพธ์ที่ควรได้รับได้อย่างมีประสิทธิภาพ

และเหมาะสม เพื่อใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ เช่น คน เงิน วัสดุ อุปกรณ์ ให้เกิดประโยชน์หรือบรรลุวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานที่ต้องการ (กฤช สินธนะกุล, 2560)

เทคโนโลยีสารสนเทศมีจุดเด่นต่อการพัฒนาองค์การ ทั้งนี้ปริมาณการใช้ข้อมูลข่าวสารเพิ่มมากขึ้น ต้องการจัดการประมวลผลข้อมูลข่าวสารอย่างรวดเร็วมีระบบติดต่อสื่อสารระหว่างกันได้ง่าย สะดวกและเป็นที่นิยม สามารถทำให้เข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้และใช้ข้อมูลข่าวสารจึงเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้งานและการทำงานต่าง ๆ ช่วยทำให้งานที่ยุ่งยากซับซ้อนจำนวนมากมีลักษณะที่ง่ายต่อการใช้งานและยังมีระบบงานอัตโนมัติอีกหลายอย่างที่ช่วยสนับสนุนการทำงานในระบบที่ทำงานได้ตลอดเวลา และกระจายสถานที่ออกไปได้ห่างไกลจากผลของเทคโนโลยีสารสนเทศทำให้สิ่งแวดล้อมภายนอกเปลี่ยนแปลงไปมากก่อให้เกิดกระแสป้อนกลับที่ยิ่ง ทำให้องค์การต้องปรับเปลี่ยนให้เร็วขึ้นให้ทันกับสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปบทบาทของเทคโนโลยีสารสนเทศทำให้องค์การต้องเน้นรูปแบบการสร้างเครือข่ายการบริการจากเดิมแบบการบริการที่อยู่ที่ศูนย์กลางมาเน้นการให้บริการลูกค้าแบบกระจายมากขึ้นองค์กรจะมีรูปแบบที่มีขนาดกะทัดรัดมากขึ้น เน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานใช้ไอทีเป็นเครื่องมือช่วยการดำเนินงานเพื่อสร้างคุณค่างาน สภาพการทำงานจะมีลักษณะเป็น SOHO - Small Office Home Office เครือข่ายคอมพิวเตอร์เป็นตัวเชื่อมโยงให้เกิดการสื่อสารระหว่างกัน (ธนัชพร ถวิลผล, 2564) อย่างไรก็ตามปัญหาที่ส่วนมากมักจะเกิดจากกระบวนการวางแผน ในการควบคุม ในการจัดการ การได้รับการสนับสนุน และการตัดสินใจ ตลอดถึงความพึงพอใจ ที่มีผลต่อประสิทธิภาพ และทัศนคติของหน่วยงานที่มีการนำมาใช้ และผลการปฏิบัติงานไม่เท่าที่ควรจะป็นในการนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดนั่นจึงเป้นปัญหาหลักที่จะต้องมีการแก้ไขอย่างเร่งด่วนในองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ตลอดถึงการประยุกต์ใช้อย่างถูกวิธีเพื่อระบบสื่อสารสารสนเทศในองค์กรที่ทันสมัย (บุญเพ็ง สิทธิวงษา, 2566)

เดิมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ยังไม่มีระบบสรสนเทศที่มาช่วยในเรื่องการทำงานในแต่ละฝ่ายจึงทำให้งานของแต่ละฝ่ายเกิดความล้าช้า และไม่ตอบโจทก์ต่อความต้องการของผู้มาติดต่อขอรับบริการที่มีหน้าที่รับผิดชอบในส่วนท้องถิ่นในระดับต่าง ๆ เดิมทีนั้นไม่มีระบบสาระสนเทศมาช่วยปฏิบัติงาน จึงมีความจำเป็นที่ต้องนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในงานด้านต่าง ๆ และสอดคล้องกับนโยบายของรัฐและสภาวะในปัจจุบัน เมื่อมีระบบสารสนเข้ามารับใช้ในฝ่ายต่าง ๆ จึงมีความรวดเร็ว สะดวก ตรงต่อความต้องการของแต่ละฝ่าย ซึ่งหน้าที่หลักคือ พัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ส่วนท้องถิ่นอย่างยั่งยืน โดยสอดคล้องกับนโยบายของรัฐและสภาวะในปัจจุบันของแต่ละฝ่ายแต่ละกองงาน ดังนั้น การศึกษาประสิทธิภาพในการใช้สารสนเทศขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ เพื่อพัฒนาองค์กรในการทำงาน การจัดเก็บข้อมูล การส่งไฟล์

เอกสาร การสื่อสาร การประชุมในองค์กร การประชุมทางการไกล และเป็นข้อมูลในการพิจารณาปัญหาและอุปสรรคขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ในการวางแผนให้ใช้คอมพิวเตอร์ให้ประสิทธิภาพสูงสุด สอดคล้องกับนโยบายและพัฒนาระบบเทคโนโลยีและสารสนเทศให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้ศึกษาได้ตระหนักถึงความสำคัญด้านประสิทธิภาพการนำเทคโนโลยีและสารสนเทศในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ อันจะส่งผลดีต่องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1.เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการนำเทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ

2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการนำเทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ

3. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการนำเทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ

วิธีดำเนินการวิจัย

ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการนำเทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามลำดับหัวข้อ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มที่ 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ (สอบถาม) ได้แก่ เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ทั้ง 10 กอง โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง จำนวน 400 คน ได้แก่ ผู้อำนวยการกอง ข้าราชการ และพนักงานจ้าง ประกอบด้วย กองยุทธศาสตร์และงบประมาณ สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด กองคลัง กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม กองการเจ้าหน้าที่ กองพัสดุและทรัพย์สิน กองสวัสดิการและสังคม สำนักเลขานุการองค์การบริหารส่วนจังหวัด กองช่าง กองสาธารณสุข ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน

กลุ่มที่ 2 ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย ที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ (สัมภาษณ์) ได้แก่ เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ทั้ง 10 กอง โดยคัดเลือกแบบเจาะจง ได้แก่ ผู้อำนวยการกอง ผู้อำนวยกองยุทธศาสตร์และงบประมาณ สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้อำนวยการกองคลัง ผู้อำนวยการกองการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม ผู้อำนวยการกองการ

เจ้าหน้าที่ ผู้อำนวยการกองพัสดุและทรัพย์สิน ผู้อำนวยการกองสวัสดิการและสังคม สำนักเลขานุการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้อำนวยการกองช่าง ผู้อำนวยการกองสาธารณสุข เป็นจำนวนกลุ่มเป้าหมายทั้งสิ้น จำนวน 10 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (เชิงปริมาณ) คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่สร้างขึ้นโดยการศึกษาเอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้ครอบคลุมเนื้อหาและวัตถุประสงค์ในการศึกษาตามกรอบแนวคิดของตัวแปรต้นและตัวแปรตามของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการนำเทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ, อายุ,ระดับการศึกษา, อาชีพ ในพื้นที่มีลักษณะเป็นคำถามแบบเลือกตอบ (Check list) เป็นมาตรานามบัญญัติ (Nominal scale) และเรียงลำดับ (Ordinal scale)

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพการนำเทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านประสิทธิภาพ 2) ด้านทัศนคติ และ 3) ด้านผลการปฏิบัติงาน มีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมี 5 ระดับ ดังนี้ (Likert, 1932)

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการนำเทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ จำนวน 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการวางแผน 2) ด้านการควบคุม 3) ด้านการจัดการ 4) ด้านการสนับสนุน 5) ด้านการตัดสินใจ และ 6) ด้านความพึงพอใจ มีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมี 5 ระดับ ดังนี้(Likert, 1932)

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการนำเทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ เป็นคำถามประเภทสัมภาษณ์เชิงลึกในภาคสนาม

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (เชิงคุณภาพ) คือ แบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นโดยการศึกษาเอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้ครอบคลุมเนื้อหาและวัตถุประสงค์ในการศึกษาตามกรอบแนวคิดของตัวแปรตามของประสิทธิภาพการนำเทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวแนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการนำเทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ เป็นคำถามประเภทสัมภาษณ์เชิงลึกในภาคสนาม

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 การวิเคราะห์ข้อมูล (เชิงปริมาณ) ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามเป็นที่เรียบร้อยแล้ว จึงทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม จากนั้นนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาลงรหัสเพื่อวิเคราะห์ ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

3.2 การวิเคราะห์ข้อมูล (เชิงคุณภาพ) หลังจากผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์เป็นที่เรียบร้อยแล้ว จึงทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาโดยคัดเลือก และจำแนกข้อมูล จัดระเบียบข้อมูลให้เป็นระบบ จัดทำบรรณาธิกรณ์ข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล แล้วนำข้อมูลไปเขียนเป็นรายงานตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัยต่อไป

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องประสิทธิภาพการนำเทคโนโลยีและสารสนเทศในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 57.0 รองลงมาคือเพศหญิง จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 43.0 ส่วนใหญ่มีอายุตั้งแต่อายุตั้งแต่ 31-40 ปี จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 44.0 รองลงมาคืออายุ 18-30 ปี จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 32. มีระดับการศึกษาส่วนใหญ่ต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 57.0 รองลงมาคือระดับปริญญาตรี จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 และส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 32.3 รองลงมามีธุรกิจส่วนตัว จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 27.0

2. ประสิทธิภาพการนำเทคโนโลยีและสารสนเทศในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ โดยรวมทุกด้าน พบว่า อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\overline{X}$ =3.03 S.D.=.36) โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านผลการปฏิบัติติงานอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\overline{X}$ =3.06 S.D.=.38) ด้านทัศนคติอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\overline{X}$ =3.04 S.D.=.62) และด้านประสิทธิภาพอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\overline{X}$ =3.02 S.D.=.16)

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการนำเทคโนโลยีและสารสนเทศในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ โดยรวมทุด้าน พบว่า อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\overline{X}$ =3.08

S.D.=.28) โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการตัดสินใจอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\overline{X}$ =3.05 S.D.=.70) ด้านการสนับสนุนอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\overline{X}$ =3.04 S.D.=.40) ด้านการควบคุมอยู่ในระดับ ปานกลาง (=3.03 S.D.=.21) ด้านการวางแผนอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\overline{X}$ =3.02 S.D.=.38) และด้านความพึงพออยู่ในระดับ ปานกลาง ($\overline{X}$ =3.01 S.D.=.76)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการนำเทคโนโลยีและสารสนเทศในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ โดยรวมทุกด้าน พบว่า ด้านการวางแผน (X1) ด้านการควบคุม (X2) และ ด้านการสนับสนุน (X_4) มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในคะแนนดิบ (b) เท่ากับ .655 .452 และ .217

4. ควรมีการนำเทคโนโลยีและสารสนเทศมีการประหยัดต้นทุนทั้งยังช่วยประหยัดเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับ โดยมีการคำนึงรอบด้านในการปฏิบัติงานอย่างครอบคลุมอย่างมีประสิทธิภาพมีทัศนคติหรือความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการนำเทคโนโลยีและสารสนเทศให้มีการพัฒนาที่ดีขึ้นต่อประสิทธิภาพการนำเทคโนโลยีและสารสนเทศให้มีความสำเร็จอย่างยั่งยืนในการปฏิบัติหน้าที่อย่างจริงจัง มีการวางแผนในการปฏิบัติงานที่ดีในการนำเทคโนโลยีมาปรับใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ มีการติดตามผลการปฏิบัติงานเป็นระยะในการนำเทคโนโลยีและสารสนเทศในการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีการประเมินผลการปฏิบัติงานปีละ 1 หรือ 2 ครั้ง อย่างมีประสิทธิผล ให้เจ้าหน้าที่นำเทคโนโลยีและสารสนเทศในการปฏิบัติงานอย่างทั่วถึงและมีการประเมินผลการปฏิบัติงานของเจ้าที่ มีการนำผลการปฏิบัติงาจากการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัตหน้าที่ของเจ้าหน้าในหน่วยงานเพื่อให้มีประสิทธิภาพอย่างจริงจัง

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพการนำเทคโนโลยีและสารสนเทศในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ มีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพการนำเทคโนโลยีและสารสนเทศในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ โดยรวมทุกด้าน พบว่า อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\overline{X}$ =3.03 S.D.=.36) โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\overline{X}$ =3.06 S.D.=.38) ด้านทัศนคติอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\overline{X}$ =3.04 S.D.=.62) และด้านประสิทธิภาพอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\overline{X}$ =3.02 S.D.=.16) ตามลำดับ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยขของ กชพรรณ สินธุฉาย (2566) แนวทางการเสริมสร้างประสิทธิผลจากการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริการสาธารณะ กรณีศึกษาองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตพื้นที่อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี ผลการศึกษา พบว่า 1) ประสิทธิผลจากการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้อยู่ในระดับมาก 2) ระดับ

การศึกษา ตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลจากการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ ต่างกัน 3) ปัจจัยในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ ด้านการรับรู้ และด้านทัศนคติ มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับประสิทธิผลจากการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ด้านการบริหารจัดการ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 4) แนวทางการเสริมสร้างประสิทธิผลจากการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ พบว่า ควรนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการลดขั้นตอนต่างๆ ใช้ในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารหรือการให้บริการต่าง ๆ และฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีความจำเป็นต่อการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการนำเทคโนโลยีและสารสนเทศในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ โดยรวมทุกด้าน พบว่า ด้านการวางแผน (X1) ด้านการควบคุม (X2) และ ด้านการสนับสนุน (X_4) มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในคะแนนดิบ (b) เท่ากับ .655 .452 และ .217 ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นฤมล ไทรตระกูล (2564) ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่องคก์รปกครองส่วนทอ้งถิ่นในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง ผลการวิจัย พบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่องคก์รปกครองส่วนทอ้งถิ่นในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับประสิทธิภาพสูง เมื่อ จัดลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยพบว่า ด้านคุณภาพของงานเป็นอันดับ 1 รองลงมาคือ ด้านค่าใช้จ่าย ด้านเวลาและลาดับสุดท้ายคือ ด้านปริมาณงานและปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่องคก์รปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง พบว่า ส่วนงานที่สังกัดส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่องคก์รปกครองส่วนทอ้งถิ่นในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ขณะที่เพศอายุระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน ระดับตำแหน่งและระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน ไม่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่องคก์รปกครองส่วนทอ้งถิ่นในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง และทุกตัวแปรสามารถอธิบายความผันแปรของประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่องค์กร ปกครองส่วนทอ้งถิ่นในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง ได้ร้อยละ13.4 (R2 =.134, SEest=.377)

3. ควรมีการนำเทคโนโลยีและสารสนเทศมีการประหยัดต้นทุนทั้งยังช่วยประหยัดเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับ โดยมีการคำนึงรอบด้านในการปฏิบัติงานอย่างครอบคลุมอย่างมีประสิทธิภาพมีทัศนคติหรือความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการนำเทคโนโลยีและสารสนเทศให้มีการพัฒนาที่ดีขึ้นต่อประสิทธิภาพการนำเทคโนโลยีและสารสนเทศให้มีความสำเร็จอย่างยั่งยืนในการปฏิบัติหน้าที่อย่างจริงจัง มีการวางแผนในการปฏิบัติงานที่ดีในการนำเทคโนโลยี

มาปรับใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ มีการติดตามผลการปฏิบัติงานเป็นระยะในการนำเทคโนโลยีและสารสนเทศในการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีการประเมินผลการปฏิบัติงานปีละ 1 หรือ 2 ครั้ง อย่างมีประสิทธิผล ให้เจ้าหน้าที่นำเทคโนโลยีและสารสนเทศในการปฏิบัติงานอย่างทั่วถึงและมีการประเมินผลการปฏิบัติงานของเจ้าที่ มีการนำผลการปฏิบัติงาจากการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัตหน้าที่ของเจ้าหน้าในหน่วยงานเพื่อให้มีประสิทธิภาพอย่างจริงจัง ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยขของ ชุติมา สอนดี (2563) การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อเป็นธนาคารดิจิทัลที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตการทำงานและประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน (กรณีศึกษาพนักงานประจำสาขา ธนาคารกรุงเทพ) ผลการศึกษาวิจัยพบว่า การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการปฏิบัติงานนั้น มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับทั้งคุณภาพชีวิตการทำงานและประสิทธิภาพในการทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้เมื่อนำเจเนอเรชั่นที่แตกต่างกันมาพิจารณาในอิทธิพลตัวแปรกำกับ ทำให้พบว่าเจเนอเรชั่นที่แตกต่างกันนั้น เป็นตัวแปรกำกับการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศที่ส่งผลต่อ คุณภาพชีวิตการทำงานและประสิทธิภาพในการปฏิบัติโดยพบอิทธิพลในเชิงบวกกับเจเนอเรชั่น X และเจเนอเรชั่น Y ต่อคุณภาพชีวิต ในทางกลับกันความสัมพันธ์เรื่องประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานจะพบอิทธิพลในเชิงบวกกับเจเนอเรชั่น Y และเจเนอเรชั่น Z ทำให้เห็นถึงการเป็นตัวแปรกำกับของเจเนอเรชั่นที่แตกต่างกัน โดยผลการศึกษาในครั้งนี้จะทำให้องค์กรทราบถึงความสามารถในการใช้งาน เทคโนโลยีสารสนเทศ ที่แตกต่างกันของพนักงานในแต่ละเจเนอเรชั่น ซึ่งสามารถนำผลการศึกษานี้ มาจัดเตรียมความพร้อมสำหรับการยอมรับการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงาน ตามความคาดหวังเมื่อธนาคารต้องมีการเปลี่ยนแปลงและนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อเป็นธนาคารดิจิทัลอย่างเต็มรูปแบบในอนาคต

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

มีการส่งเสริมประสิทธิภาพการนำเทคโนโลยีและสารสนเทศในการปฏิบัติงานเพื่อจะได้มีประสิทธิผล การสร้างความร่วมมือกับทุกๆ ฝ่าย โดยมีแนวทางพัฒนาประสิทธิภาพการนำเทคโนโลยีและสารสนเทศในการปฏิบัติงานขององค์การอย่างมีประสิทธิผลและมีการกำหนดนโยบาย มีแบบแผนในการส่งเสริมประสิทธิภาพการนำเทคโนโลยีและสารสนเทศในการปฏิบัติงานอย่างชัดเจนอย่างเป็นรูปธรรม

เอกสารอ้างอิง

กชพรรณ สินธุฉาย. (2566). *แนวทางการเสริมสร้างประสิทธิผลจากการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริการสาธารณะ กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตพื้นที่อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี.* วารสารมณีเชษฐาราม วัดจอมมณีปีที่ 6 ฉบับที่ 4 (กรกฎาคม–สิงหาคม 2566) หน้า 30-46.

กฤช สินธนะกุล. (2560). *การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนบน Google Site เรื่อง ระบบเรดาร์สำหรับกรมอิเล็กทรอนิกส์ทหารเรือ.* บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

ชุติมา สอนดี. (2563). *การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อเป็นธนาคารดิจิทัลที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตการทำงานและประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน*: กรณีศึกษา พนักงานประจำสาขาธนาคารกรุงเทพ. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

นฤมล ไทรตระกูล. (2564*). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง*, บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

บุญเพ็ง สิทธิวงษา. (2566).*การใช้ระบบสื่อสารสารสนเทศพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ป่วยติดเตียงในพื้นที่จังหวัดอุดรธานี.*วารสารวิทยสารสนเทศและเทคโนโลยี.ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2566).

ธนัชพร ถวิลผล. (2564). *แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการปฏิบัติงานของพนักงานบัญชีสูงวัยในธุรกิจอุตสาหกรรม.* วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ, 6(9), 461–472.

อุษคม เจียรจินดา. (2563). *เทคโนโลยสีารสนเทศกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานในเขตกรุงเทพมหานคร.* วารสารวิชาการสถาบันพัฒนาพระวิทยากร, ปี ที่ 3 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม - ธันวาคม 2563), หน้า 59-70.

Heeks, R. (2001) *I-Government*. In: Heeks, R., 11th Part, Understanding E-Governance for Development. Institute for Development Policy and Management, Manchester, 1-27.

Likert, R. (1932). *A technique for the measurement of attitudes*. Archives of Psychology, 22 140, 55.

